

G CONSELLERIA
O TERRITORI, ENERGIA
I I MOBILITAT
B DIRECCIÓ GENERAL
/ ENERGIA I CANVI
CLIMÀTIC

Marc normatiu general, relació de les disposicions afectades i taula de vigència de les disposicions anteriors en l'àmbit de l'esborrany d'Avantprojecte de Llei de canvi climàtic

L'article 42 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, pel qual es regula el procediment general d'elaboració de les disposicions administratives, estableix a l'apartat 2, que en el procediment s'ha d'expressar el marc normatiu en que s'insereix la proposta normativa i s'ha d'incloure una relació de les disposicions afectades i la taula de disposicions anteriors sobre la matèria.

Marc jurídic internacional

La fonamentació que ha donat peu a l'iniciativa legislativa per treure endavant un text legal regulador del canvi climàtic, exigeix partir de l'evolució que a nivell de tractats i acords internacionals ha tengut en el darrers anys la preocupació pels efectes del canvi climàtic que deriven en una manifest voluntat d'adoptar mesures per pal·liar-ne les seves conseqüències, més si cap no, atès que el seu origen es troba directament relacionat amb l'activitat humana.

Les repercussions del canvi climàtic a nivell internacional varen dur a la creació de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (UNFCCC) el 1992. El primer acord significatiu va ser el Protocol de Kyoto, signat el 1997, que

marcava objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle per als països industrialitzats.

En la 21 sessió anual de la Conferència de les Parts (COP21) es va adoptar l'Acord de París de 2015, pel qual els signataris es comprometeren a reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle el més aviat possible amb l'objectiu de mantenir l'increment de temperatura global "ben per davall dels 2°C" respecte de la temperatura de l'època preindustrial, així com fer l'esforç addicional de limitar l'escalfament, de forma que no superi els 1,5°C.

L'Acord de París va ser ratificat pel conjunt de la Unió Europea el 4 d'octubre de 2016, i per l'Estat espanyol el 12 de gener de 2017.

Després del Tractat de Maastricht (1992) i del Tractat d'Amsterdam (1999), que incideixen en la necessària integració de la protecció mediambiental en les polítiques sectorials, la lluita contra el canvi climàtic va passar a ser un objectiu específic de la Unió Europea en el Tractat de Lisboa (2009).

La Unió Europea es marca l'objectiu de reducció d'emissions per al conjunt del seu territori del 40% per a l'any 2030, i del 80 al 95 % per a l'any 2050, comparat amb els nivells de l'any 1990.

Una conseqüència directa, a nivell autonòmic, d'aquests objectius de reducció d'emissions i de lluita contra el canvi climàtic, ha estat l'aprovació el 2014 pel Govern de les Illes Balears del Pla de Mitigació del Canvi Climàtic 2013-2020, que te per objectiu reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle un 20% al 2020 respecte de les emissions de 2005.

Posteriorment, el setembre de 2017 el Consell de Govern de les Illes Balears va acordar adherir-se als objectius i línies d'actuació de lluita contra el canvi climàtic prevists a l'Acord de París, així com fomentar les polítiques autonòmiques necessàries per a l'adaptació del territori i dels sectors econòmics de les Illes als impactes del canvi climàtic.

Marc competencial: Constitució espanyola i Estatut d'autonomia

1. L'Estat te la competència exclusiva en matèria de les bases i coordinació de la planificació de l'activitat econòmica (article 149.1.13), l'autorització de les instal·lacions elèctriques quan el seu aprofitament afecti a una altra Comunitat o el seu transport surti del seu àmbit territorial (article 149.1.22), la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes per a establir normes addicionals de protecció (article 149.1.23), així com les bases i el règim miner i energètic (article 149.1.25).

2. En relació amb les competències exclusives de la Comunitat Autònoma que se'ns troben afectades, l'Estatut d'autonomia recull les següents:

Art. 30.3. l'ordenació del territori

Art.30.4, obres públiques dins el territori de la comunitat autònoma que no siguin d'interès general de l'Estat.

Art.30.5 carreteres i camins i transport fet per aquests mitjans, per cable i per canonada.

Art.30.10, agricultura

Art. 30.34, indústria.

Art. 30.35 les instal·lacions de producció, distribució i transport d'energia.

Art. 30.46 matèria de protecció del medi ambient en el marc de la legislació bàsica estatal i sobre normes addicionals de protecció d'aquest.

3. Pel que fa a les competències de desenvolupament legislatiu i execució l'article 31.15 atorga a la comunitat autònoma la competències en matèria de règim energètic.

Normes estatals afectades

Pel que fa a les normes estatals que delimiten l'espai d'intervenció normativa que correspon a la Comunitat Autònoma, s'ha de fer referència, a les disposicions següents:

- La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, modificada, entre d'altres disposicions, per la Llei 13/2010, de 5 de juliol. Aquestes lleis trasposen la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre, en el marc del Programa Europeu de Canvi Climàtic.

- La Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera. L'article 5.2 preveu que les comunitats autònomes podran establir objectius de qualitat de l'aire i valors límit d'emissió més estrictes que els que estableixi l'Administració General de l'Estat, i que adoptaran plans i programes per a la millora de la qualitat de l'aire i el compliment dels objectius de qualitat en el seu àmbit territorial.

- La Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, que té per objecte introduir a l'ordenament jurídic les reformes estructurals necessàries per crear condicions que afavoreixin un desenvolupament econòmic sostenible. Esdevé necessari ressaltar els principis que han de guiar l'acció dels poders públics, regulats a l'article 3:

- L'Estalvi i eficiència energètica, que han de contribuir a la sostenibilitat propiciant la reducció de costos, atenuant la dependència energètica i preservant els recursos naturals.

- La promoció de les energies netes, la reducció d'emissions i l'eficax tractament de residus: Les administracions públiques adoptaran polítiques energètiques i ambientals que compatibilitzin el desenvolupament econòmic amb la minimització del cost social de les emissions i dels residus produïts i els seus tractaments.

El Títol III de la citada Llei d'economia sostenible, que habilita la Comunitat Autònoma a aprovar regulacions de lluita contra el canvi climàtic.

- La Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric i el Reial Decret 738/2015, de 31 de juliol, en la mesura que delimiten les competències de l'Administració General de l'Estat sobre determinats tipus d'instal·lacions.

- El Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi Tècnic de l'Edificació, disposa al seu article 15, relatiu a les exigències bàsiques d'estalvi d'energia, el caràcter mínim dels valors que incorpora, sense perjudici dels valors més estrictes que puguin ser establerts per les administracions competents.

- El Reial decret 1027/2007, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament d'Instal·lacions Tèrmiques en els Edificis, recull en el seu preàmbul que les comunitats autònomes poden incorporar requisits addicionals en les matèries que regula aquest.

- El Reial decret 163/2014, de 14 de març, pel qual es crea el registre de petjada de carboni, compensació i projectes d'absorció de diòxid de carboni, recull que els esforços per reduir emissions als sectors afectats pel règim comunitari de comerç de drets d'emissió no seran suficients per fer front als compromisos globals, per la qual cosa crea un registre voluntari lligat a la petjada de carboni, establint al mateix temps que aquest instrument es complementa amb els establerts a les comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències, permetent l'existència de registres als seus respectius territoris i buscant-ne la compatibilitat entre ells.

- El Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de prevenció i control integrat de la contaminació, al seu article 7 preveu que les comunitats autònomes dictin normes addicionals de protecció en matèria de medi ambient per fixar valors límits a les emissions de determinades activitats públiques i privades.

Normativa autonòmica afectada

La proposta normativa preveu la derogació de:

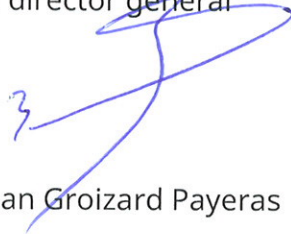
- El Decret 60/2005, de 27 de maig, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental i el Comitè Tècnic sobre el Canvi Climàtic.

I la modificació de les següents normes:

- La Llei 6/1999, de 3 d'abril, de les directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries.
- La Llei 12/2016, de 17 d'agost, d'avaluació ambiental de les Illes Balears,
- El Decret 33/2015, de 15 de maig, pel qual es modifica el Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears.

Palma, 8 de febrer de 2018

El director general

Joan Groizard Payeras